

Nooit Meer Bang
(tekst & muziek: Axel Lukkien)

Stel hij wordt elke dag wel kwaad
En jij bent bang omdat hij slaat
En daarna elke keer die rozen
Omdat het leven verder gaat

Omdat hij echt nog van je houdt
Was het dan toch je eigen fout?

En als je niets meer te vrezen hebt
Wie kan je nog iets maken
Als je niets meer te vrezen hebt
Wie kan je nog iets maken
Als je koffers zijn gepakt
Blijft de pijn nog levenslang
Wie de angst van binnen kent is nooit meer bang

Stel dat je voelt: d'r zit iets fout
Je voelt een bultje, je wordt bang
Dan moet je wachten op een uitslag
en lieve god wat duurt dat lang

En zelfs het slechte nieuws lucht op
Misschien valt alles straks nog mee

En als je niets meer te vrezen hebt
Wie kan je nog iets maken
Als je niets meer te vrezen hebt
Wie kan je nog iets maken
Wie de angst van binnen kent
Weet dat bijna alles went
Op je hoede, levenslang, maar nooit meer bang

Stel het je voor, het hellend vlak
Je durft nog niet zonder prozac
Want ieder mens is even kwetsbaar
En ieder lijf is even zwak

En weinig dingen hebben zin
Maar elke stap lijkt een begin

En als je niets meer te vrezen hebt
Wie kan je nog iets maken
Als je niets meer te vrezen hebt
Wie kan je nog iets maken

Laat de buitenwacht maar zeiken
en ga je eigen gang
Je bent niet meer te bereiken, nooit meer bang